

Per e-mail vusz@ind.nl

Ministerie van Justitie en Veiligheid
IND
De Minister van Asiel en Migratie
Directie Asiel & Bescherming
Postbus 18
9560 AA Ter Apel

Datum: dinsdag 23 oktober 2024
Inzake: David Vaughan Icke
Uw kenmerk: V-nummer: 2921816989
Onze functie: Zaaknummer: ZI 165532515346

ZIENSWIJZE

Geachte heer/mevrouw,

Tot mij heeft zich gewend de heer de heer **David Vaughan Icke**, wonende en verblijvende in het Verenigd Koninkrijk, te dezer zake woonplaats kiezen te mijnen kantore te [REDACTED], met het verzoek namens hem een zienswijze in te dienen tegen uw bij brief van 16 oktober 2024 met zaaknummer ZI 165532515346 aan cliënt kenbaar gemaakte voornemen zijn signalering in het Schengeninformatiesysteem (SIS) op grond van artikel 24 lid 1 onder a van de Verordening 2018/1861 jo. artikel 67a Vreemdelingenwet te verlengen voor de duur van twee jaar.

Een kopie van uw brief treft u voor de goede orde hierbij aan (**bijlage 1**).

Voorgenomen besluit

Als reden voor de verlenging van de signalering voert u aan dat cliënt aangemerkt zou zijn als verspreider van complottheorieën en uitlatingen doet die kunnen bijdragen aan anti-overheidsextremisme. Cliënt zou daarmee een (potentieel) gevaar vormen voor de openbare orde en openbare rust. Nu cliënt sinds de vorige signalering geen ander gedachtengoed aanhangt of afstand genomen heeft van zijn gedachtengoed zou cliënt nog steeds als een (potentiële) bedreiging voor de openbare orde beschouwd worden.

Juridisch kader

[REDACTED]

Artikel 67a Vreemdelingenwet 2000

Onze Minister kan een besluit als bedoeld in artikel 24, eerste lid, onder a, van de SIS-verordening grenscontroles nemen, indien de in het tweede lid van artikel 24 van die verordening genoemde situaties zich voordoen.

Verordening (EU) 2018/1861 28 november 2018

Artikel 24

Voorwaarden voor de invoering van signaleringen met het oog op weigering van toegang en verblijf

1. De lidstaten voeren een signalering in met het oog op weigering van toegang en verblijf uit indien aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:
 - a) de lidstaat is tot de slotsom gekomen dat op basis van een individuele evaluatie, waarbij de persoonlijke omstandigheden van de betrokken onderdaan van een derde land en de gevolgen van een weigering van toegang en verblijf zijn geëvalueerd, de aanwezigheid van die onderdaan van een derde land op zijn grondgebied een bedreiging vormt voor de openbare orde of veiligheid of de nationale veiligheid, en de lidstaat heeft diens gevolg een administratieve of gerechtelijke beslissing tot weigering van toegang en verblijf genomen en heeft daartoe overeenkomstig zijn nationaal recht een nationale signalering met het oog op weigering van toegang en verblijf ingevoerd, of
 - b) de lidstaat heeft overeenkomstig procedures met inachtneming van Richtlijn 2008/115/EG een inreisverbod ten aanzien van een onderdaan van een derde land uitgevaardigd.
2. De in lid 1, onder a), genoemde situaties doen zich voor wanneer:
 - a) een onderdaan van een derde land in een lidstaat veroordeeld is voor een strafbaar feit waarvoor een vrijheidsstraf van ten minste één jaar geldt;
 - b) er zijn gegronde redenen om aan te nemen dat een onderdaan van een derde land een ernstig strafbaar feit, onder meer een terroristisch misdrijf, heeft gepleegd of er zijn duidelijke aanwijzingen dat hij overweegt een dergelijk feit te plegen op het grondgebied van een lidstaat, of
 - c) een onderdaan van een derde land heeft het Unierecht of het nationale recht inzake binnenkomst in en verblijf op het grondgebied van de lidstaten omzeild of gepoogd deze te omzeilen.
3. De signalerende lidstaat zorgt ervoor dat de signalering in SIS van kracht wordt zodra de betrokken onderdaan van een derde land het grondgebied van de lidstaten heeft verlaten, of zo spoedig mogelijk indien de signalerende lidstaat over duidelijke aanwijzingen beschikt dat dit het geval is, teneinde die onderdaan van een derde land te beletten opnieuw binnen te komen.
4. Personen ten aanzien van wie een in lid 1 bedoelde beslissing tot weigering van toegang en verblijf is genomen, kunnen tegen die beslissing in beroep gaan. Dergelijk beroep wordt ingesteld overeenkomstig het Unierecht en nationaal recht, die moeten voorzien in een doeltreffende voorziening voor de rechter.

Zienswijze

Artikel 67a Vreemdelingenwet 2000 verwijst naar de in het tweede lid van artikel 24 van de Verordening (EU) 2018/1861. De door u voorgenomen signalering dient dus aan de aldaar genoemde criteria te voldoen. Zoals hierna toegelicht, is daarvan geen sprake.

De in uw voornemen beschreven feiten en omstandigheden dienen kennelijk om de aannemelijk te maken dat de situatie als bedoeld in artikel 24 lid 1, sub a zich voordoet, namelijk dat cliënt een bedreiging vormt voor de openbare orde.

Lid 2 bepaalt echter dat een signalering alleen aan de orde kan zijn wanneer de ingezetene van een derde land in een lidstaat veroordeeld is voor een strafbaar feit waarop een vrijheidsstraf van ten minste een jaar geldt en/of er gegronde redenen

[REDACTED]

De voorgenomen signalering is dan ook evident onrechtmatig. Mocht u desondanks overgaan tot signalering dan zal wederom een voorlopige voorziening gevraagd worden.

Anti-overheidsextremisme

Bespreking van de in uw voornemen beschreven omstandigheden is gezien het hiervoor gestelde overbodig. Ten overvloede volgen hier een aantal korte opmerkingen over uw verwijt van anti-overheidsextremisme.

In uw voornemen verwacht u van cliënt dat hij zijn gedachtengoed aanpast alvorens u bereid bent de signalering te verwijderen. Eerder voorkwam u met signalering in het SIS III dat cliënt kon spreken tijdens de vredesdemonstratie in Amsterdam. Uw handelwijze vormt een in een democratische rechtsstaat onaanvaardbare inmenging van de vrijheid van gedachten.

De onderdrukking van afwijkende denkbeelden en meningen is een kenmerk van overheidsextremisme. Deze term verwijst naar situaties waarin een overheid of staat extreme maatregelen gebruikt om haar macht te vestigen en burgerlijke vrijheden, afwijkende meningen of politieke oppositie te onderdrukken. Dit kan zich manifesteren in autoritaire of totalitaire regeringssystemen waarin de overheid haar bevoegdheden ver buiten de normale grenzen van rechtmatigheid en proportionaliteit uitoefent.

Het is daarmee juist dat cliënt in zijn uitingen waarschuwt tegen totalitarisme, in die zin propageert cliënt inderdaad anti-overheidsextremisme. Paradoxaal genoeg bevestigt u met de voorgenomen signalering de standpunten van cliënt.

Gezien het hiervoor gestelde, verzoek ik u af te zien van het voorgenomen besluit.

Dhr. J.S. Pols